

Zaměřeno na Království

Roč. 25 č. 8

Anthony Buzzard, editor

Květen, 2023

Království nyní nebo v budoucnosti?

Carlos Xavier

Navzdory přesvědčivým biblickým důkazům, že "Boží království" znamená především budoucí obnovu světa, kdy bude Ježíš vládnout z Jeruzaléma, někteří stále učí něco jiného. V tomto článku vysvětlíme některé texty z NZ, které se s oblibou používají k učení o "Království nyní" a teologii dominia.

1. Co znamená "Království nyní"?

Mnozí učí o takzvaném *napětí* mezi výroky o Božím království v současnosti a v budoucnosti. Například *Dictionary of Jesus and the Gospels* správně uvádí, že "během Ježíšova působení se o Božím království mluví **vždy** jako o budoucí události. Je očekáváno, modlí se za něj a doufá se v něj... Nikdy není výslovně řečeno, že přišlo, dokonce ani při Poslední večeři". "Ale," dodávají, "protože je činitel Království přítomen a činný prostřednictvím svého učení a mocných skutků, lze také říci, že Království Boží se **potenciálně přítomné**."¹

Toto učení může vést k tomu, čemu někteří říkají "už, ještě ne". Jinými slovy, někteří říkají, že Království je již zde, ale ještě není "dokončeno" nebo plně realizováno. Tvrdí, že když Bible říká, že Království je "na dosah" nebo "blízko", znamená to, že je přítomno již nyní, ale ještě není plně uskutečněno.

Známý německý učenec Hans Küng ve své knize *The Church* (1968) dobře shrnuje historii tohoto názoru:

Spolu s Irenejem, který zasazoval Boží království do kontextu dějin spásy, a Klementem Alexandrijským s jeho výrazně **spiritualistickým** a **etickým pojetím Božího království** jako svými předchůdci chápal Origenes Boží království především jako 'Boží království v nás', jako odkaz na *autobasilea* [vnitřní království] Krista v duši každého jednotlivce, a církev viděl **platonicky** jako pozemský obraz nebeského Božího království.

Teprve v dějinném zlomu za Konstantinovy vlády se objevila "křesťanská" nábožensko-politická idea říše, jak

ji rozpracovali byzantští dvorní teologové (Eusebius z Cesareje) pod heslem: "jeden Bůh, jeden Logos, jeden císař, jedna říše". V tomto pojetí je křesťanské imperium [říše] **naplněním mesiášské doby spásy**. V důsledku toho se **církev stala církví státní**, podřízenou imperiu" (s. 90).

2. Království podle Ježíše

Slovo "království" se v evangeliích objevuje asi 113krát:

- V Matoušovi se vyskytuje asi 50krát;
- asi 40krát v Lukášovi;
- asi 20krát v Markovi;
- 3krát u Jana

Při čtení těchto veršů zjistíme, že Ježíš klade **převážný důraz** na budoucí království, které bude jednoho dne zřízeno na zemi. Zde je několik příkladů:

- Ježíš svým apoštolům slíbil: "Až **bude svět znovuzrozen** a Syn člověka usedne na svůj trůn slávy, usednete i vy na dvanáct trůnů a budete vládnout dvanácti kmenům Izraele" (Mt 19:28).

- Ježíš také slíbil, že s nimi nebude pít kalich obecnství, "**dokud nepřijde Boží království**" (Lk 22:18).

- Dobře poučení apoštolové (Skutky 1:3) se ptají **vzkříšeného Ježíše**: "Je toto čas, kdy obnovíš **království Izraele**?" (Sk 1:6).

- **Když** uvidíte, že se to děje, **pak** poznáte, že **Boží království je blízko**" (Lukáš 21:31).

- "Mnozí přijdou od východu i západu a zasednou k hostině s Abrahamem, Izákem a Jákobem **v Království**" (Mt 8:11).

- Josef z Arimatie "**očekával** Boží království" (Mk 15:43; Lk 23:51).

Existuje pouze několik výjimek, kdy Ježíš popisuje Království jako v jiném smyslu přítomné již během jeho života a služby.

Nejprve je třeba znovu zdůraznit, že podle biblických proroctví bude budoucí nastolení království celosvětovo-

dom of God," s. 425.

¹ *Dictionary of Jesus and the Gospels*, IVP, 1992, "King-

vou, geopolitickou, viditelnou a kataklyzmatickou událostí (Dan 2, 7). Království není nikdy popisováno jako pomalý, neviditelný nebo postupný proces, který se "vloudí" do života věřícího člověka.²

Například příchod Království bude:

- jako rychle padající skála, která rozdrtí všechna ostatní zlá království (Dan 2:35, 44).

- jako rychle se šířící oheň, který pohltí a náhle ukončí všechno zlo na zemi (Sof 1:18).

- jako rychlý blesk křižující oblohu (Lk 17:23-24).

- jako příval vod potopy v Noemově době (Lk 17:20-28).

- jako náhlý oheň a síra v Sodomě a Gomoře (Lk 17:29-33).

- V důsledku toho budou nevěřící zaskočeni a ničemní rychle odsouzeni, protože království bude patřit Pánu (Abd 21; 1 Tes 5:3).

Matouš 12:28

V předchozích verších jsou nastíněny biblické brýle, které musíme nosit, abychom porozuměli Ježíšovým slovům, která řekl svým nepřátelům, farizeům: "Přišlo na vás Boží království" (Mt 12:28; srov. Lk 11:20).

Ježíš zde používá jazyk Království jako předzvěst a varování před nadcházejícím soudem.

Pavel používá podobný jazyk v 1 Tes 2:16, když říká, že "Boží hněv **přišel**" na nepřátele evangelia (srov. 1 Kor 10:11: "na nás, na které přišel konec věků"). Někteří tento typ biblického jazyka označují jako *prorocký minulý čas*.

Lukáš 17:21

Dalším takzvaným důkazem "Království nyní" je text z Lukáše 17:21: "Ani lidé nebudou říkat: 'Hle, tady je' nebo 'Tam je', protože Boží království je *ve vašem středu*," KJV: "*uvnitř vás*."

Výrok o tom, že Království je "tady" nebo "tam", vysvětlují verše, které následují hned po něm a popisují budoucí příchod Syna člověka.

- v. 22: "Přichází čas, kdy **budete** toužit spatřit jeden ze dnů Syna člověka, **ale nespatříte ho**."

- v. 23: "Lidé vám **budou** říkat: 'Hle, tam je!' nebo 'Hle, tady je!', ale neutíkejte a nenásledujte je."

- v. 24: "Neboť jako blesk šlehá z jedné strany oblohy na druhou, tak tomu **bude** i se Synem člověka **v jeho den**."

- v. 26: "Jak tomu bylo za dnů Noema, tak **tomu bude** za **dnů Syna člověka**."

- v. 30: "Stejně tak tomu **bude** v den, kdy bude zjeven Syn člověka."

Jinými slovy, Ježíš říká, že až přijde Království, bude to všude, na celém světě, a ne jen místní událost. V důsledku toho se nebudete muset "dívat sem nebo tam", protože Království bude všude.³

3. Království podle Jana

Na rozdíl od synoptiků se v Janových spisech o Království obecně mluví jako o "věčném životě", správně přeloženo "životě budoucího věku". A Jan někdy popisuje "znovuzrozeného" člověka jako člověka, který v jistém smyslu již nyní *má* tento život budoucího věku.

Jan 5:24

"Říkám vám pravdu: Kdo slyší mé slovo [evangelium] a věří tomu, kdo mě poslal, **má** život budoucího věku a nebude odsouzen, ale **přešel ze smrti do života**."

Kanadský baptistický duchovní a teolog George Ladd poznamenal: "Je pozoruhodné, že u Jana je věčný život poprvé zmíněn až po jediném odkazu na Boží království v evangeliu (**3:15**)."⁴

Jan 3:3, 36

"Říkám vám pravdu: Pokud se někdo nenarodí znovu, nemůže spatřit Boží království."

"Kdo věří v Syna, **má** život budoucího věku."

Jan používá biblický způsob, jak mluvit o tom, že už máme něco slíbeného do budoucna. Například v Jano-

² V podobnosti o hořčičném semínku je *hlásání* Království představeno jako rostoucí a šířící se hořčičné *semínko* (Mt 13:31-32). Je zřejmé, že *kázání* o Království není totéž co samotné Království.

³ Viz Dr. Richard Hiers, "The Kingdom of God is in the midst of you", *Focus on the Kingdom*, prosinec 2021, focusonthe kingdom.org/magazine

⁴ *A Theology of the New Testament*, s. 295

vě evangelium 17:5 Ježíš žádá Otce, aby "mě po svém boku oslavil slávou, kterou jsem **měl** u tebe před tím, než byl svět".

Později v téže kapitole však Ježíš říká: "**Dal jsem** jim slávu, kterou jsi ty **dal mně**" (v. 22). Všimněte si, že když Ježíš říká: "Dal jsem **jim** slávu", myslí tím nejen své apoštoly, ale všechny křesťany napříč všemi věky, tj. minulostí, přítomností i budoucností!

Na jiných místech v evangeliích najdeme slovo "sláva" jako jiný výraz pro "království". V Markovi 10:37 Jakub a Jan prosí Ježíše: "Dej, ať jeden z nás sedí po tvé pravici a druhý po tvé levici ve tvé **slávě**." V Matoušově vyprávění téhož příběhu Jakubova a Janova matka žádá Ježíše: "Dej, ať tito dva moji synové sedí, jeden po tvé pravici a druhý po tvé levici, ve tvém **Království**" (Mt 20:21). V Mt 6:1 Ježíš používá myšlenku *mít* něco, co je slíbeno. Říká, že pokud děláme dobré věci jen proto, aby si nás lidé všimli, "**nemáte** odměnu u svého Otce v nebesích".

Pointa spočívá v tom, že věci, které Bůh zamýšlel a slíbil ještě před stvořením světa, jsou jako **hotové** (fait accompli). Pavel mluví o Božím "záměru a milosti, která nám byla dána v Mesiáši Ježíši před věky věků" (2 Tim 1:9). Bůh "mluví o věcech, které nejsou, jako by už byly" (Řím 4:17).

Na jiném místě Pavel popisuje spásu vyvolených a samotné poselství evangelia jako předurčené, předem dané události:

Ty, které předurčil, také povolal, a ty, které povolal, také napravil, a ty, které napravil, také oslavil (Řím 8:30).

Vyvolil nás v Mesiáši **před založením světa**, abychom byli před ním svatí a neposkvrnění. V lásce nás předem vyčlenil za své syny a dcery skrze Ježíše Mesiáše podle dobrého záměru své vůle... V něm jsme se také stali dědici, když jsme byli předem vyčleněni podle plánu toho, který všechno uskutečňuje podle záměru své vůle (Ef 1:4-11).

Mluvíme o Boží **moudrosti** [tj. o poselství evangelia] v nyní zjeveném tajemství, o moudrosti skryté, kterou Bůh předurčil před věky k naší slávě (1 Kor 2:7).

Stejně tak podle Jana, pokud věříte Ježíšovu evangelium, *máte již* příslib života budoucího věku/království.

4. Království podle Pavla

V Koloským 1:13 Pavel říká, že Bůh "nás vysvobodil z říše temnoty a přenesl nás do království Syna, kterého miluje".

Stejně jako v evangeliích i zde jde o to, že křesťané byli v jistém smyslu vyňati z tohoto současného zlého věku tím, že si nyní zvolili životní styl Království. Pavel na tuto skutečnost naráží v celé 1. kapitole Koloským:

A tak jsme se za vás ode dne, kdy jsme se to dozvěděli, nepřestali modlit. **Prosíme, abyste byli naplněni poznáním Jeho vůle ve vši duchovní moudrosti a porozumění, abyste se chovali způsobem hodným Pána...** Kdysi jste byli odcizení a nepřátelští ve svých myslích, účastnili jste se zlých činností. **On vás však nyní skrze smrt svého Syna smířil**, aby vás před sebe postavil **svatě, bez poskvrny a bez úhony**.

A opět si všimněte důrazu na budoucnost:

Slyšeli jsme o vaší víře v Mesiáše Ježíše a o vaší lásce ke všem svatým. Tato víra a láska se zakládají **na naději, která je pro vás uložena v nebi. O této naději jste slyšeli ve slově pravdy, to jest v evangeliu...** [Musíte] zůstat ve víře, pevní a stálí, aniž byste se odchyliili od **naděje slíbené v evangeliu**, které jste slyšeli" (Kol 1:4-5.23).

Mějme také na paměti, že Pavel říká, že lidé v současné podobě "tělo a krev **nemohou zdědit Boží království**" (1 Kor 15:50). Nemůžeme tedy být v Království nyní!

Římanům 14:17

Vždyť Boží království nespočívá v jídle a pití, ale ve spravedlnosti, pokoji a radosti v duchu svatém.

Tento verš se také týká současného životního stylu Království. Kontext se týká snášení slabších bratří v církvi. To vyžaduje pevné zásady Království založené na ovoci ducha, tj. na "spravedlnosti, pokoji a radosti v duchu svatém". Mohli bychom dodat, že tímto zákonem Království je "královský zákon", o němž se zmiňuje Jakub 2,8. Tento královský zákon je od nás všech vyžadován již nyní, pokud doufáme, že vstoupíme do budoucího Království, až se Ježíš vrátí.

5. Závěr

Dictionary of Christ and the Gospels správně říká:

Království není přítomné v žádném smyslu, který by nebyl slučitelný s tím, že je také a hlavně budoucí. Ježíš

se nijak nedistancoval od tradičního názoru, že konec přijde v podobě katastrofické proměny, která vyvrcholí příchodem samotného Mesiáše, jenž přijde z nebe. [To to konečné] zničení a obnovení ... bude dokonalým nastolením Božího království na zemi.

Proto je velmi zavádějící ignorovat množství textů a soustředit se na několik veršů na podporu takzvané "přítomnosti" Království. Je systematicky chybné naznačovat, že církev je Království nebo že křesťané jsou v procesu "budování" Božího království!

Jak varoval Hans Küng:

O totožnosti (církev = Boží království) nemůže být řeč, neboť Boží vláda [království] je podle Nového zákona univerzální, konečná a definitivní Království (*basileia*). Nemůže být řeč o kontinuitě ('Boží království se vynořuje z církve'), neboť Boží vláda není výsledkem organického vývoje, procesu zrání nebo pronikání, ale zcela nového a nepřipraveného Božího působení... Takže daleko od zdůrazňování totožnosti bychom měli mít zájem na zdůraznění *základního rozdílu mezi církví a Božím panováním*.⁵

Trojice a můj příběh

Lewis Brague, New York

Můj příběh je docela běžný. Navštěvoval jsem ortodoxní protestantský sbor, kde se o mně, pastorovi a předsedovi diakonie s láskou říkalo "tři amigos". Scházeli jsme se každý týden k modlitbám a společenství. Když jednou večer přišla řeč na učení o Nejsvětější Trojici, vše se v okamžiku změnilo. Byl jsem obviněn z kacírství a bylo mi řečeno, že veškeré společenství bude ukončeno a že mi nebude nabídnuta Večeře Páně ani se mnou nebude přijímána, pokud nebudu činit pokání ze svého kacírství. Netřeba dodávat, že to radikálně ovlivnilo dynamiku našeho vztahu. Tyto muže jsem důvěrně znal a vím, že jsou to upřímní a milující lidé. S pastorem, vysoce vzdělaným mužem, jsme byli nejlepší přátelé a tento rozchod mi dodnes láme srdce. Neodsuzuji ho ani k němu nechovám negativní pocity. Víím, že dělá jen to, co považuje za správné, a nadále ho miluji a modlím se za něj.

Pastor byl a stále je členem International Church Council Project, v jejímž čele stál v roce 2003 mimo jiné Dr. James Kennedy. Rád bych citoval z jejich

prohlášení nazvaného "Concerning the Trinity: Affirmations and Denials (Téma č. 8)":

Pečlivým učencům Církve trvalo několik set let, než objasnili přesný obraz Boha z Bible, a my jsme jim vděční za to, že jej vypracovali pro potomstvo. Téměř 2000 let tomuto učení o Trojici a Božích vlastnostech věřilo Kristovo tělo v každém století a stále je považováno za nezbytné, pokud má být člověk skutečně spasen a uctívát jediného pravého Boha. Doporučujeme církvi jako celku toto prohlášení o Trojici, aby jí pomohlo zůstat věrná historickému a biblickému postoji, který církev zastává již 2000 let, a nabídlo jí teologické objasnění, které by jí mohlo pomoci napravit její zbloudilé děti. Nabízíme tedy tuto jedinou otázku jako jednoduchý test, aby pastýři a členové církve byli schopni rozpoznat, zda jejich pastor nebo laický přítel je skutečně heretik, kterého je třeba napomenout a převychovat. Správná odpověď je "ano", takže odpověď "ne" nebo "nevím" je signálem, že dotyčný je 'modalistický' heretik. 'Existuje jediný pravý Bůh, Bůh Bible, jako Trojice tří osob, kde všechny tři osoby jsou plně Bohem a mají všechny Boží vlastnosti, ale Otec není Synem ani Duchem, Syn není Otcem ani Duchem a Duch není ani Otcem, ani Synem?' Pravý biblický a historický trinitář odpoví nadšeně 'ano'.

Na výše uvedené by se toho dalo napsat mnoho, ale já bych se na věc podíval z jiného úhlu. Když Ježíš říká: "Vystupuji ke svému Otcovi a k vašemu Otcovi, k svému Bohu a k vašemu Bohu" (Jan 20:17), domnívám se, že nám Ježíš velmi jasně představuje, koho máme považovat za svého Boha, totiž toho, kterého Ježíš označuje jako Otce. Protože podle definice trinitářství není Otec Synem ani Duchem, máme za svého Boha považovat Otce, a ne Syna ani Ducha.

Když trinitární kazatelé a učitelé tvrdí, že jméno našeho Boha je Ježíš nebo že náš Bůh je Otec, Syn a Duch svatý, podle mého názoru se odchyľují od Ježíšovy vlastní definice Boha (Mk 12:28-34) i od definice apoštolů (1 Kor 8:6; Jk 2:19). To, čemu věříme, musí být v souladu s Písmem, a podle mého názoru v Bibli jednoduše není dostatek biblických důkazů k tomu, abychom mohli Trojici hlásat jako doktrínu a dogma. A rozhodně neexistuje dostatek důkazů pro to, abychom ji prohlásili za něco, čemu musí člověk věřit o Boží identitě, aby mu Bůh odpustil hříchy a nabídl mu vzkříšení z mrtvých k věčnému životu. Z

⁵ Hans Küng, *The Church*, 1968, s. 92.

deseti hlavních kázání v knize Skutků se ani v jednom nezmiňuje trinitární učení! Jak byly tisíce lidí zachráněny díky kázání apoštola Petra a apoštola Pavla, když "pečliví učenci církve" dosud neobjasnili přesný obraz Boha?

Filip řekl Ježíšovi: "Pane, ukaž nám Otce, a to nám stačí." Ježíš mu odpověděl: "Cožpak jsem s tebou tak dlouho, a ještě jsi mě nepoznal, Filipe? Kdo viděl mne, viděl Otce; jak to, že říkáš: 'Ukaž nám Otce?'" (Jan 14:8-9). Ježíš zjevně neříkal Filipovi, že on (Ježíš) je Otec. Co tedy říkal? Již dříve prohlásil, že dělá jen to, co vidí dělat svého Otce (Jan 5:19), a mluví to, co ho Otec učí/přikázal mu (Jan 8:28). Proto je zcela v souladu s Písmem, že Ježíš představoval, zosobňoval nebo ztělesňoval samotná slova a skutky Otce, který "jediný je pravý Bůh" (Jan 17:3). Aby mohl být Filip v přítomnosti samotných Otcových slov a skutků, musel být ve všech ohledech v Otcově přítomnosti. Na jaké jiné úrovni měl Filip očekávat, že bude v přítomnosti Otce? Nikdo nikdy neviděl Boha a nikdo nemůže vidět Boha a žít (Jan 1:18; 1 Jan 4:12; Ex 33:20). Zopakujme tedy, že když byl Filip v přítomnosti samotných Božích slov a skutků, byl ve všech ohledech v Boží přítomnosti. Nicméně, a to je třeba okamžitě a s velkým důrazem zopakovat, Písmo nepředstavuje Ježíše jako Boha samotného, stejně jako ho nepředstavuje, že je Otec sám.

Apoštol Petr ani jednou nezměnil definici Boží identity pro Židy. Nežidé, kteří byli většinou pohané, neznali ani definici Boží identity (Sk 17:23), takže apoštol Pavel by se musel vrátit o krok zpět a definovat jim Boží identitu. Apoštol Pavel ani jednou nedefinoval Boží identitu jako identitu jednoho Boha, který se skládá ze tří osob, ani on ani Petr nikdy nepředstavili Ježíše mimo jiné jako Pána Boha všemohoucího, který se stal lidskou bytostí, člověkem. Ale to, co je lidem předkládáno, stačí k jejich obrácení, v některých případech po tisících (Sk 2,41; 4,4).

Tento argument by měl být dostatečný k tomu, aby jednoduše ukončil diskusi/debatu o učení o Nejsvětější Trojici. Pokračovat v učení této nauky znamená překračovat hranice Bible. Znamená to předkládat učení, které není v souladu s Písmem a které Bible rozhodně nikdy nepředkládá jako učení, jemuž je třeba

ba věřit, aby byla zajištěna bezpečnost člověka před Božím hněvem a soudem.

Ježíš a zatemnění jeho evangelia o Božím království

Our Fathers Who Aren't in Heaven, s. 341-348

Domníváme se, že tyto citáty jsou poctivým a zdravým varováním pro všechny studenty Bible.

Moderní křesťané Bibli špatně chápou:

"Moderní anglický křesťan přikládá slovům Nového zákona jiný význam, než jaký měli na mysli židovští autoři. Řečtina byla jazykem, který používali k předávání univerzálního křesťanského poselství, ale jejich způsob myšlení byl do značné míry hebrejský. Pro plné pochopení je pro moderního křesťana nezbytné nejen studovat řecký text, ale také vnímat hebrejskou myšlenku, kterou se židovští pisatelé snažili vyjádřit řeckými slovy. Nemohu tvrdit, že jsem se v tomto směru stal velmi zkušený, ale udělal jsem dostatečný pokrok, abych zjistil, jak moc jsem si v minulosti Bibli špatně vykládal. Jako všichni vysvěcení křesťanští duchovní jsem z kazatelny mluvil dogmaticky, autoritativně ... a mnohé z toho, co jsem řekl, bylo zavádějící."⁶

Pokud jde o biblické učení o osudu člověka, původní biblické pojmy byly nahrazeny myšlenkami řeckého myšlení a gnosticizmu:

"Naděje prvotní církve se soustředila na vzkříšení v poslední den. Právě ono jako první povolává mrtvé k věčnému životu (1 Kor 15; Fil 3:21). Toto vzkříšení se děje člověku, a ne pouze tělu. Pavel mluví o vzkříšení nikoli 'těla', ale 'mrtvých'. Takové chápání vzkříšení implicitně chápe smrt také jako postihující celého člověka... *Tak byly* [v tradičním křesťanském učení] *původní biblické pojmy nahrazeny myšlenkami helénské gnostického dualismu*. Novozákonní představa vzkříšení, která se týká celého člověka, musela ustoupit nesmrtnosti duše. Poslední den také ztrácí svůj význam, neboť duše obdržely vše, co je rozhodující, dávno před ním. Eschatologické [do budoucnosti zaměřené] napětí již není silně zaměřeno na den Ježíšova příchodu. *Rozdíl mezi ním a nadějí Nového zákona je velmi velký.*"⁷

⁶ David Watson, *Christian Myth and Spiritual Reality*, Victor Gallancz, 1967, s. 28, 29.

⁷ Paul Althaus, *The Theology of Martin Luther*, s.413, 414.

Křesťanské učení se změnilo. Mesiášské naděje byly zapomenuty. Pojem Božího království na zemi se vytratil. Nesmrtelnost po smrti zaujala místo vzkříšení do Království na zemi:

"Stejně jako všechny pojmy se i význam náboženských termínů mění s měnící se zkušeností a měnícím se pohledem na svět. Přeneseno do řeckého světového názoru *se křesťanské učení nevyhnutelně změnilo – vsutku proměnilo*. Do popředí se dostaly otázky, které nikdy nebyly kladeny, a židovské předpoklady postupně mizely. Zejména *mesiášské naděje byly zapomenuty nebo přeneseny do transcendentní sféry za hranici smrti*. Když se ve čtvrtém století říše stala křesťanskou, představa *Kristova království na zemi*, které mělo být nastoleno velkým bojem, téměř zmizela a zůstala jen vírou obskurních skupin. Nesmrtelnost – filozofická představa – zaujala místo vzkříšení těla. To nicméně přetrvává, protože je přítomno v primárních pramenech, ale už není určujícím faktorem, protože jeho předpoklad – *mesiášské království na zemi – byl zastřen*. Jak se tak mění pozadí z židovského na řecké, mění se i základní náboženské představy... Máme tu tedy zvláštní kombinaci - *náboženské doktríny Bible procházejí formami cizí filosofie*."⁸

Naše vyznání víry nás učí myslet pohanskými pojmy v rozporu s Novým zákonem:

"Primární příbuznost Nového zákona není s pohanským prostředím, ale spíše s židovským dědictvím a prostředím... *Naše tradiční víra a teologie nás často vedou k tomu, abychom uvažovali v pojmech pohanských a zejména řeckých*. Víme, že *ne později než ve druhém století* začalo systematické úsilí apologetů ukázat, že křesťanská víra zdokonaluje to nejlepší v řecké filozofii...Pečlivé studium Nového zákona musí zabránit jakémukoli trendu považovat Nový zákon za skupinu dokumentů vyjadřujících myšlení pohanů. Příbuznost této knihy je především a v drtivé většině spojena s judaismem a Starým zákonem... *Nový zákon hovoří vždy s nesouhlasem a obvykle*

s ostrým odsouzením pohanských kultů a filozofií. V podstatě souhlasí s židovskou obžalobou pohanského světa... Moderní církev často špatně chápe svůj vztah ke Starému zákonu a Izraeli a často se přiklání k upřednostňování řeckého postoje před novozákonním pohledem."⁹

"Nový zákon zůstává v podstatě židovským, nikoli řeckým – i když řeckým jazykem... a lze mu rozumět pouze z historického hlediska modifikovaného judaismu, který poskytl rané církvi její terminologii a celý myšlenkový rámec."¹⁰

Křesťané nechápu význam slova "Mesiáš" ani vizi jeho Království:

"Křesťané do značné míry ztratili smysl pro Ježíšovo mesiášství. *Z velké části ztratili mesiášskou vizi*. Řecké slovo 'Christos' znamená 'pomazaný' a je doslovným překladem hebrejského 'Mašiach' - Mesiáš... Křesťané, kteří přemýšlejí nebo mluví o Kristu, téměř zapomínají na semitské slovo a myšlenky, které toto jméno překládá; zapomínají vlastně na to, že Ježíš je především Mesiáš. Samotná myšlenka Ježíšova mesiášství se jim vytratila z mysli. Poté, co mnozí křesťané ztratili původní smysl slova 'Kristus', ztratili také mesiášskou vizi, tj. očekávání božské budoucnosti, orientaci na to, co přijde na zemi jako rozuzlení současné epochy dějin."¹¹

"Nebe" není to, co Ježíš slíbil svým následovníkům, i když to dnešní křesťané neustále tvrdí:

"Nebe jako budoucí příbytek věřících je [pojem], který v myšlení svatého Pavla nápadně chybí. Druhý příchod je vždy z nebe, a to jak v nejranějších (1 Tes 1: 10), tak v nejnovějších (Flp 3,20) Pavlových listech... Je možné, že považuje za tak samozřejmé, že věřící budou mít své místo v mesiášském pozemském království, že nepovažuje za nutné se o tom zmiňovat."¹²

"Ježíš nemyslel na bezbarvý a čistě nebeský záhrobní svět, ale představoval si ho jako stav věcí existujících na této zemi – i když samozřejmě na zemi proměněné – a v jeho vlastní zemi."¹³

⁸ G.W. Knox, D.D., LL.D, profesor filozofie a dějin náboženství, Union Theological Seminary, New York, *Encyclopedia Britannica*, 11th ed., Vol. 6, s. 284.

⁹ F.V. Filson, *The New Testament Against Its Environment*, pp. 26, 27, 43.

¹⁰ F.C. Grant, *Ancient Judaism and the New Testament*, s. 133

¹¹ Lev Gillet, citoval Hugh Schonfield v *The Politics of God*, s. 50, 51

¹² "Heaven," *Dictionary of the Apostolic Church*, Vol. I, s. 531.

¹³ W. Bousset, *Jesus*, London: Williams and Norgate, 1906, s. 82.

Celý křesťanský systém, jak katolický, tak protestantský, je poškozen smícháním Bible s cizími řeckými myšlenkami:

"Zastáváme názor, že reinterpretace biblické teologie v pojmech řeckých filozofů byla v průběhu staletí jednak rozšířená, jednak všude ničila podstatu křesťanské víry... Vždycky existovali Židé, kteří se snažili smířit s pohanským světem, a pro všechny takové to časem znamenalo smrt judaismu. Od počátku existovali křesťané, kteří o to usilovali... *Ani katolická, ani protestantská teologie není založena na biblické teologii. V každém případě tu máme nadvládu řeckého myšlení nad křesťanskou teologií.*"¹⁴

Protestanti sice tvrdí, že jejich autoritou je Bible, ve skutečnosti však přijali řeckou verzi křesťanství, která Bibli opouští:

"Rozdíl mezi myšlenkovými vzorci Nového zákona a většinou našeho navykklého křesťanského myšlení je zřejmý... Vysvětlení tohoto kontrastu spočívá v tom, že *historické křesťanské myšlení bylo v tomto ohledu, stejně jako v jiných, spíše řecké než hebrejské.* Tvrdí, že vychází z Písma, ale *ve skutečnosti se zcela vzdalo mnoha biblických rámců myšlení* a místo nich přijalo řecké protějšky."¹⁵

V podstatě politický pojem Boží království, Ježíšovo ústřední téma, byl v církvi i v akademických kruzích překroucen:

"Jestliže Boží království vyústilo v Ježíšovo ukřížování, muselo mít politické konotace, které vládnoucí orgány v Jeruzalémě považovaly za nebezpečné. Jakkoli se to může zdát zarážející, ani v církvi, ani v akademických kruzích nebyl Božímu království přisuzován politický význam, který jeho odvození a důsledky vyžadují. Vědecká debata do značné míry ignorovala jakýkoli zjevný politický rozměr království."¹⁶

Kdo je Bůh, se ztratilo v tragickém zmatku, jak počítat do JEDNÉ!

Následující informace nejsou návštěvníkům církve a čtenářům Bible většinou známy. Pomůže vám pochopit, jak úzasně působí představa Boha jako Trojice na

mysl některých vašich přátel a příbuzných.

Rád bych vás seznámil s citátem jednoho ze tří hlavních tvůrců myšlenky, že **Bůh je tři v jednom**. Jmenoval se Basil, známý jako Veliký, a žil na území dnešního Turecka. Žil v letech 330-379 n. l. a učinil neuvěřitelně poučné přiznání o Trojici jako o nauce, o níž se tvrdí, že je pro každého vyznávajícího křesťana zásadní.

V 8. listu svých spisů Basil řekl toto:

Křesťané "by měli vyznávat, že Otec je Bůh, Syn je Bůh a Duch svatý je Bůh, jak je to naučila božská slova a ti, kdo je pochopili **v jejich nejvyšším smyslu**. Proti těm, kdo na nás cení zuby, že jsme triteisté [věřící ve tři bohy], buďte odpovězeno, že vyznáváme jednoho Boha **ne co do počtu, ale co do přirozenosti**... Bůh tedy **není jeden co do počtu**."

V dnešní době se hodně diskutuje o pohlaví a zájmech! Argumenty, které by se před generací a více zdály být naprostým šílenstvím, jsou dnes slyšet ze všech stran. Naši předkové neztráceli čas definováním rozdílů mezi mužem a ženou, mezi "on" a "ona". Dříve nebylo třeba každého přesvědčovat o tom, že Bůh stvořil lidstvo jako muže a ženu, což potvrzuje výrok z Genesis 1:27: "Bůh stvořil lidstvo ke svému obrazu, k obrazu Božímu je stvořil, jako muže a ženu je stvořil."

Zájmena jsou důležitou součástí naší každodenní komunikace. Vnější jasnost a srozumitelnost. Bible je plná zájmen, jsou jich tisíce a definují Boha jako jediného "**On**", *jedinou* božskou osobu, jediného Boha a Otce, jediné "kdo". To je definováno v 5. Mojžíšově 6:4 a Markovi 12:29 jako "největší ze všech" biblických výroků a pokynů: "Pán, náš Bůh, **je jeden Pán**." Ježíše, který byl původem a výchovou Žid, se jeden (při této příležitosti) spřátelený židovský spoluobčan zeptal, jaký je největší, nejzásadnější a nejpodstatnější příkaz ze všech mnoha příkazů, které Bůh v Písmu dává. Ježíšova odpověď zněla, že Bůh je jeden "On" a "jeden PÁN" (Mk 12:28-34).

Zdá se, že miliony návštěvníků církve si nekladou otázku, zda si jejich církev vzala k srdci toto největší ze všech přikázání, které plně potvrdil a zdůraznil

¹⁴ N.H. Snaith, *The Distinctive Ideas of the Old Testament*, London: Epworth Press, 1955, s. 187, 188.

¹⁵ H.E. Fosdick, *A Guide to Understanding the Bible*, Harper

Bros., 1938, s. 93.

¹⁶ R.D. Kaylor, *Jesus the Prophet, His Vision of the Kingdom on Earth*, Westminster/John Knox Press, 1994, s.70.

Ježíš, o němž tvrdíme, že ho následujeme!

Zpět k Basilovi z Cesareje. Basil, přesvědčený trinitář, si byl dobře vědom toho, že on a jeho "pravověrní" věřící jsou obviňováni z víry ve tři bohy.

Vždyť přece řekli: "Otec je Bůh, Syn je Bůh a Duch svatý je Bůh, a to je jeden Bůh!" Je to tak? Basil měl tuto odpověď. Říkal, že "pravověrní" správně definovali Boha jako jednoho ve své **podstatě**, a ne jako jednoho v počtu! Chytré, ale ne přesvědčivé! A co Bible? Co Ježíšova vlastní definice Boha a toho, kdo je **On** (ano, "On")?

Basil prozradil tajemství celého odvěkého zmatku ohledně Boha. Můj názor je: Bible definuje Boha jako jednu **osobu**, jednoho Otce, a tedy jednoho v **počtu**. To, co tito filozoficky vedení "církvní otcové" udělali, bylo, že změnili biblická jazyková fakta a navrhli, že Bůh musí být definován jako jeden v **přirozenosti**. To znamená – Bůh je jedno "co", a ne jedno "kdo"!

Jedná se o stejný druh jazykového zmatku jako u "transgender" - nezodpovědné hraní si se slovy. Proč nezůstat u Ježíše a nevěřit mu?

Teologická Konference on-line

5-7. května

www.focusonthekingdom.org/livestream

Komentáře

Dovolte mi, abych vám nejprve řekl, jak jsem vám vděčný za knihy, které jste napsal a které jsem, myslím, všechny přečetl a prostudoval. Zdá se, že po většinu své dospělosti jsem ve svém náboženském životě bloudil a hledal základní křesťanské pravdy a odpovědi na zdánlivé rozpory a chybné interpretace, které zastávají ti, kdo se vydávají za křesťany. V co skutečně věřili první křesťané? Dokonce jsem se potuloval i mezi členy Worldwide Church of God a mimo ni. Dlouho mě zaráželo to, co jsem nazýval "dvojjedností" Boha, a konečně také stoprocentní lidskost Ježíše. Vy jste mi pomohl odemknout tuto blokádu." – *Virginia*

- "Chci jen vyjádřit uznání za vaši učitelskou službu. Změnila můj život. Nikdy jsem nebyl trinitářem, ale velmi si vážím vaší práce v tomto tématu. Právě nalezení pravdy o evangeliu o přicházejícím Království mi otevřelo oči, stejně jako pochopení, že křest vodou není dobrovolný. Jsem velmi vděčný, že jsem našel vaše bádání. Samozřejmě věřím, že mě k těmto studiím přivedla působící moc svatého ducha."

– *Massachusetts*

Vaši knihu *Our Fathers Who Aren't in Heaven*, jsem si koupila v antikvariátu. Připadá mi tak hloubavá. Stále ji čtu a nacházím v ní nové pravdy. - e-mail